

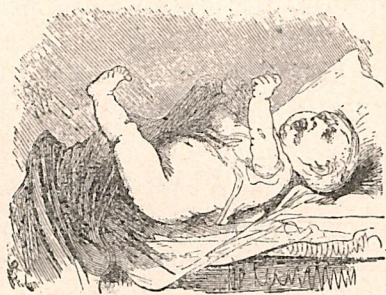
Генералското дѣте
бързо растѣше: здраво,
червено, сито, стоплено,
милвано, галено...

А Янко?...

II. Говедарче.

Той яде корава жит-
на каша, варени мамули,
бобъ, качамакъ, пипер-
ки... а стомахчето му се наду като гайда...
Но криво—лѣво и той растѣше.

Дѣдо и баба бѣха зли хора. Тѣ не жа-
лѣха Янка. Щомъ поотрасна, дадоха му то-
яга въ рѣка и го караха да пасе кравитѣ.
Въ дъждъ, калъ, студъ, градъ Янко е на по-
лето. Става рано, връща се вечеръ късно, и
пакъ добро не направилъ на коравосърдеч-

ната баба: или телцитѣ избозали млѣкото,
или кравитѣ не се добрѣ напасли... А
слѣдъ туй юмруци, ританици — бой...

Ехъ, жалъ му е на сърдце. Кипнала е
душата на клетото говедарче, ала кому да